

vare imod, at Børnene skulde prygles. Men der kunde ikke opnaas Flertal for denne Opfattelse i Udvalget, saa vidt jeg erindrer, var der ikke andre, der støttede os, end det ærede Medlem for Middelfart (Slengerek). Ganske vist, det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) indtog en nogenlunde tilbageholden Stilling til dette Spørgsmaal, han var ikke begejstret for Prygl og udtalte sig for en god, forstaaende og mild Behandling af Børnene, det var aabenbart det ærede Medlems Mening, at vi skulde se at komme bort fra de haarde Pryglestraffe, som have været anvendt i tidligere Tid. Og naar der i Udvalget blev et Flertal imod det Strafferregulativ, som senere blev administrativt udfærdiget af Justitsministeren, skønt vi ikke alene ikke vilde have disse Straffe i Loven, men overhovedet vare imod, at saadanne Straffe skulde kunne tildeles Børnene, var det, fordi der blev sagt til os, at hvis vi ikke vilde tage Loven, saaledes som den i det væsentlige var forelagt, hvis vi stillede Ændringsforslag dertil, hvis vi gjorde Vanskeligheder, var der Risiko for, at Loven ikke kunde gennemføres i Landstinget, og Justitsministeren ved meget vel, at det er sket i mange andre Spørgsmaal, at Medlemmer, som have haft Ønske om at fremsætte Ændringsforslag, have holdt disse tilbage for ikke at berede en Lov eller Sag Vanskeligheder paa dens Vej gennem Tingene. Men Justitsministeren har ingen Ret til at erklære, at det, der var Tale om i Loven, Hustugt, skulde være værre end Strafferregulativet. Jeg tror ikke, at Justitsministeren vil faa ret mange i dette Land til at mene, at det at tildele Børn 25 Slag Rotting, kommer ind under det, man kalder Hustugt i almindelige private Hjem. Hvis der i denne eller i en anden By findes en Fader eller Moder, der tildeler sit Barn, fordi det er løbet bort fra Hjemmet eller Skolen, 25 Slag Rotting, indespærrer det i Fængsel i 8 Dage og indskrænker Kosten, tror jeg, at Værgeraadet vilde komme og sige til vedkommende: Saadan maa I ikke behandle eders Børn. Og hvis Fader eller Moder eller de, der ere Barnet i Faders eller Moders Sted, vedblive dermed, vil Værgeraadet skride ind og eventuelt fjerne Børnene fra Hjemmet, og der vil ikke være nogen, der vil sige noget til, at Børnene i saadant Tilfælde fjernes fra Hjemmet. Nej, ved Hustugt maa man forstaa en lempelig Revselse, af hvilken Barnet under ingen Omstændigheder kan tage Skade. Til Hustugt kan heller ikke regnes den mørke Arrest,

der har været anvendt oppe paa „Hebron“, og som har fundet et ivrigt Forsvar fra anden Side. Den Moder eller Fader, der, som Fru Bransholm har gjort det, holder sit Barn indespærret i et mørkt Hul uafbrudt i 72 Timer, vil af Værgeraadet faa Barnet frataget. Det er Tortur, det er værre en Prygl. Og den Mand eller Kvinde, der vil rise en halvvoksen Dreng paa Kønsdelene, som Fru Bransholm gjorde, vil Værgeraadet skride ind imod. Og jeg tror . . .

Formanden: Jeg vil endnu en Gang henstille til det ærede Medlem at fatte sig noget kortere og ikke komme med de samme Udtalelser, som vi nu have hørt mange Gange i denne Sammenhæng.

Sabroe: Ja, det forekommer mig, at den højtærede Formand saa burde have foranlediget, at Justitsministeren ikke var kommen ind paa dette Spørgsmaal, hvorved han har tvunget mig til nu at motivere, hvorfor vi meget vel kunde slutte os til, at Bestemmelsen om Hustugt fandtes i Loven. Men jeg er for øvrigt færdig med Gennemgangen af det væsentlige i denne Sag, og jeg kan meget vel slutte. Jeg vil, idet jeg beklager ikke at kunne komme ind paa en nærmere Gendrivelse af mange af de Bemærkninger, Justitsministeren er fremkommen med, bede ærede Medlemmer om omhyggeligt at gennemgaa de Forhørsakter, der ere offentliggjorte, og naar jeg retter denne Henvendelse, tror jeg, at det er nødvendigt. Jeg erfarede nemlig ved Behandlingen af dette Spørgsmaal, at der i hvert Fald var eet Menneske, der ikke kendte dette Forhør, og det var det ærede Medlem for Holstebrokredden (Mølgaard-Nielsen). Jeg tror, at de ærede Medlemmer, der gøre sig bekendt med disse Forhørsakter, ligesom jeg ville staa undrende overfor den Ting, at Justitsministeren har taget Forsvaret for Prygl og Ansvar for en Bevilling til Fru Bransholm, direkte ydet af Statskassen. Jeg skal med disse Bemærkninger slutte, idet jeg beklager ikke nærmere at kunne komme ind paa en Række Enkeltheder, som Justitsministeren var inde paa. Formanden bærer Skylden.

Zahle: De Spidsfindigheder, den højtærede Justitsminister anvendte, medens han sprællede i den Saks, han nu er fangen i med Hensyn til sin Erklæring om, at han kun havde anbefalet Enkefru Kehler og Hennings til Politidirektøren som dem, der skulde have Biografbevillingen, skal jeg ikke opholde mig videre ved. Det er ganske